

มุมมองจากฝรั่งพูดไทย...ผมเจอภรรยา เธอมาจากจังหวัดขอนแก่น

นำเสนอเมื่อ : 12 พ.ค. 2552

หันเหชีวิตสู่แนวทางที่วาดหวัง

หันเหชีวิตสู่แนวทางที่วาดหวัง

ผมเจอภรรยา เธอมาจากจังหวัดขอนแก่นอยู่กรุงเทพฯ ไม่นานก็มีลูก ผมเริ่มคิดหนัก แต่ก่อนอยู่คนเดียวไม่มีปัญหา มีความสุขหรือไม่มีก็คนเดียว ไม่ยากหรอก เมื่อมีเมียมีลูก มันต้อง รับผิดชอบผู้อื่นด้วย จะไปนั่งกินเหล้าเฉยๆ ไม่ได้หรอก คิดว่าทำอย่างไร ให้เมียกับลูกอยู่ได้ ผมรู้นะๆ ถ้าผมอยู่ในสังคมเมือง และทำงานแบบนี้ ผมจะเป็นคนแถมมาก จะกินเหล้า สูบบุหรี่ ดิตยา เทียวอยู่ๆเดียว จึงตัดสินใจตัดตัวเองออกจากสังคมเมือง ไปอยู่บ้านนอก แฟนผม มาจากหมู่บ้านเล็กๆ ในจังหวัดขอนแก่น ช่วงปีใหม่ผมไปเที่ยวบ้านของแมยาย เห็นว่า เป็นธรรมชาติดี

ต้องเข้าใจว่าคนอังกฤษอยู่บ้านนอกไม่ได้ เพราะชนบทมีพื้นที่นิดเดียว พวกขุนนางยึดหมด คนยากจน จึงอยู่ชนบทไม่ได้ ต้องไปอยู่ในเมืองที่สกปรก แออัด คนอังกฤษที่ยังรวยไม่ถึงขั้น เซนพอของผม มีเงินเยอะ แต่ก็ยังรวยไม่ถึงขั้น เพราะยังอยู่ในเมือง วัตจากคนที่อยู่ กลางเมืองใหญ่ๆ จะเป็นคนจนที่สุด ที่อยู่ชานเมือง จะเป็นพวกครู ข้าราชการ อะไรแบบนี้ เป็นผู้จัดการ ก็ยังอยู่ในเมือง ส่วนคนที่จะได้อยู่บ้านนอก จะต้องเป็นคนรวย ถึงขั้นจริงๆ เป็นพวกขุนนางใหญ่โต มันเป็นเรื่องแปลก ผมมาอยู่ที่ขอนแก่น เห็นแต่ละคน มีที่ดินเยอะมาก ชาวบ้านธรรมดา คนเดียวยังถึง ๕๐ ไร่ ๒๐๐ กว่าไร่ก็มี พ่อแม่ผมมีแค่ ครั้งไรเท่านั้นเอง แต่อยู่บ้านนอกที่นี่ โอโฮ...มีเยอะมาก สะอาดด้วย อากาศก็ดี ตอนแรกได้กลิ่น ผมก็ว่ากลิ่นอะไร ออ มันกลิ่นธรรมชาติ ผมไม่เคยดมมาก่อน โอสุดยอดเลยบ้านนอก คนอื่นว่าฝรั่งมันบ้า

เพราะเขาไม่คิดว่า ทำไมฝรั่งอยากไปอยู่บ้านนอก เขาคิดว่าฝรั่งมีแต่คนรวย ฝรั่งไม่มีคนยากจน เขาไม่รู้จักจริงๆ ว่าฝรั่งส่วนมากลำบาก บ้านก็ไม่ดี ที่ดินก็ไม่มี เป็นข้าเขาหมด ลูกก็ไม่มีความคิด

ปัญหาของระบบทุนนิยมคือเรื่องเงิน เงินถูกจำกัดเป็นก้อนเล็กๆ คนรวยกวาดเงินไปเยอะจนเหลือนิดเดียว มันแบ่งกันไม่ลงตัว ทำให้มีคนจนเยอะ ถ้ามีคนรวย ๑ คน จะมีคนจน เป็นร้อยเลย ระบบทุนนิยมจึงอยู่ได้ ปัญหาของคนยากจนคือ ทำยังไง จะมีชีวิตที่ดี เราจะหลุดพ้น จากความยากจนได้ ต้องหาสิ่งที่ไม่ใช่เงิน อันนี้เป็นจุดเด่นของประเทศไทย ชาวบ้านธรรมดา อาจจะไม่มียกย่อง แต่เขาสามารถจะหาหลายสิ่งหลายอย่าง ที่มีคุณค่า มากกว่าเงินตั้งเยอะ